

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

4. července 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Odpady – Přeprava – Nařízení (ES) č. 1013/2006 – Článek 2 bod 1 – Směrnice 2008/98/ES – Článek 3 bod 1 – Pojmy ‚přeprava odpadů‘ a ‚odpady‘ – Zásilka zboží, které bylo původně určeno pro maloobchodní prodej a které spotřebitelé vrátili nebo se stalo nadbytečným v sortimentu prodávajícího“

Ve věci C-624/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Gerechtshof Den Haag (odvolací soud v Haagu, Nizozemsko) ze dne 22. září 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 6. listopadu 2017, v trestním řízení proti

Tronex BV,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev (zpravodaj), předseda senátu, T. von Danwitz a C. Vajda, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. prosince 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Tronex BV R. G. J. Laanem, advocaat,
- za Openbaar Ministerie W. J. V. Spekem a L. Boogertem, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu M. K. Bulterman, M. A. M. de Ree a C. S. Schillemans, jako zmocněnkyněmi,
- za rakouskou vládu G. Hessem, jako zmocněncem,
- za norskou vládu C. Ankerem a I. Meinich, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi E. Manhaevem, F. Thiranem a E. Sanfrutos Cano, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 28. února 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. 2006, L 190, s. 1) ve spojení s čl. 3 bodem 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci trestního řízení vedeného proti společnosti Tronex BV, která byla obžalována z přepravy zásilky odpadů z Nizozemska do Tanzanie v rozporu s ustanoveními nařízení č. 1013/2006.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 1 nařízení č. 1013/2006 uvádí:
  - „1. Toto nařízení stanoví postupy a kontrolní režimy pro přepravu odpadů v závislosti na původu, určení a trase přepravy, druhu přepravovaných odpadů a způsobu nakládání s odpady v místě určení.
  2. Toto nařízení se vztahuje na přepravu odpadů:
[...]
  - c) vyvážených ze Společenství do třetích zemí;
[...]
- 4 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se:

  - 1) ‚odpad‘ definuje v čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice [Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. 2006, L 114, s. 9)];
[...]
  - 35) ‚nedovolenou přepravou‘ rozumí přeprava odpadů, která se uskutečňuje:
    - a) bez oznámení všem dotčeným příslušným orgánům podle tohoto nařízení nebo
    - b) bez souhlasu dotčených příslušných orgánů podle tohoto nařízení [...]

[...]
- 5 Článek 3 odst. 1 uvedeného nařízení zní následovně:

„Přeprava těchto odpadů podléhá postupu předchozího písemného oznámení a souhlasu podle ustanovení této hlavy:

  - a) je-li odpad určen k odstranění:
veškeré odpady;

[...]

6 Směrnice 2006/12 v čl. 1 odst. 1 písm. a) definuje pojem „odpad“. Směrnice 2008/98 na základě svého čl. 41 prvního pododstavce zrušila a nahradila směrnici 2006/12 s účinkem od 12. prosince 2010. Podle čl. 41 třetího pododstavce směrnice 2008/98 ve spojení s její přílohou V je třeba odkazy na čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/12 nyní považovat za odkazy na definici pojmu „odpad“, která je uvedena v čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98.

7 Článek 3 směrnice 2008/98 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

1) ‚odpadem‘ jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;

[...]

Nizozemské právo

8 Podle čl. 10.60 druhého pododstavce *Wet houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne (Wet Milieubeheer)* [zákon, kterým se upravují některé obecné otázky v oblasti kvality životního prostředí (zákon o ochraně životního prostředí)], ze dne 13. června 1979 (Stb. 1979, č. 442), je zakázáno jednání uvedené v čl. 2 bodu 35 nařízení č. 1013/2006.

9 Článek 1a bod 1° *Wet houdende vaststelling van regelen voor de opsporing, de vervolging en de berechting van economische delicten* (zákon, kterým se stanoví pravidla pro vyšetřování a stíhání hospodářských trestných činů a pro soudní řízení týkající se těchto trestných činů), ze dne 22. června 1950 (Stb. 1950, č. 258), stanoví, že porušení tohoto zákazu je hospodářským trestným činem, za nějž se ukládá trest podle článku 6 tohoto zákona.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

10 Společnost Tronex, velkoobchodník s nevyužitými zásobami elektronického zboží, podala k předkládajícímu soudu *Gerechtshof Den Haag* (odvolací soud v Haagu, Nizozemsko) odvolání proti rozsudku *rechtbank Rotterdam* (soud v Rotterdamu, Nizozemsko). V prvním stupni byl společnosti Tronex uložen podmíněný peněžitý trest za údajnou přepravu odpadů v rozporu s ustanoveními nařízení č. 1013/2006. Dne 10. února 2014 bylo zjištěno, že tato společnost měla v úmyslu přepravit zásilku elektrického nebo elektronického zboží (dále jen „dotčená zásilka“) třetí osobě usazené v Tanzanii. Dotčená zásilka, která byla koupena za 2 396,01 eura, zahrnovala rychlovarné konvice, napařovací žehličky, ventilátory a elektrické holicí strojky. Většina přístrojů byla zabalena v původních obalech, ale některé z nich zabaleny nebyly. Jednalo se jednak o přístroje vrácené spotřebiteli v rámci záruky dotyčného výrobku a jednak o zboží, které bylo například vyňato ze sortimentu prodávajícího v důsledku změny tohoto sortimentu. Některé přístroje byly mimoto vadné. Přeprava byla uskutečněna bez oznámení nebo souhlasu uvedených v nařízení č. 1013/2006.

11 Před předkládajícím soudem *Openbaar Ministerie* (státní zastupitelství, Nizozemsko) tvrdí, že přístroje tvořící dotčenou zásilku již nebyly vhodné k běžnému prodeji spotřebitelům, což vedlo dodavatele společnosti Tronex k tomu, že se jich „zbavili“. Podle jeho názoru se tudíž jedná o „odpady“ ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98. Skutečnost, že tyto přístroje měly ještě zbytkovou hodnotu a že Tronex

skutečně zaplatila částku na základě této zbytkové hodnoty, je v tomto ohledu irelevantní. Přeprava této zásilky „odpadů“ třetí osobě usazené v Tanzanii tudíž měla splňovat požadavky plynoucí z nařízení č. 1013/2006.

- 12 Společnost Tronex nesouhlasí s tím, že státní zastupitelství zamýšlí kvalifikovat přístroje tvořící dotčenou zásilku jako „odpady“. Dodavatelé této společnosti se „nezbavili“ těchto přístrojů ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98, ale prodali jí je jakožto běžné zboží s určitou hodnotou na trhu.
- 13 Za těchto podmínek se Gerechtshof Den Haag (odvolací soud v Haagu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) a) Musí být obchodník, který na základě smlouvy uzavřené se svým dodavatelem (tedy dovozcem, velkoobchodníkem, distributorem, výrobcem nebo jinou osobou, od které předmět nabyt) vrátí tomuto dodavateli předmět vrácený spotřebitelem nebo předmět, který se stal v jeho sortimentu nadbytečným, považován za držitele, který se zbavuje předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice [2008/98]?
- b) Je pro odpověď na [první] otázku [písm. a)] relevantní, že se jedná o předmět, který má snadno odstranitelnou vadu či nedostatek?
- c) Je pro odpověď na [první] otázku [písm. a)] relevantní, že se jedná o předmět, který má vadu nebo nedostatek takového rozsahu nebo takové závažnosti, že z tohoto důvodu již není vhodný nebo použitelný ke svému původnímu účelu?
- 2) a) Musí být obchodník nebo dodavatel, který dále prodá kupujícímu (nakupujícímu nevyužité zásoby) předmět, který vrátil spotřebitel nebo se stal nadbytečným v jeho sortimentu, považován za držitele, který se zbavuje předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice [2008/98]?
- b) Je pro odpověď na [druhou] otázku [písm. a)] relevantní, jak vysoká je kupní cena, kterou musí kupující zaplatit prodejci nebo dodavateli?
- c) Je pro odpověď na [druhou] otázku [písm. a)] relevantní, že se jedná o předmět, který má snadno odstranitelnou vadu či nedostatek?
- d) Je pro odpověď na [druhou] otázku [písm. a)] relevantní, že se jedná o předmět, který má vadu nebo nedostatek takového rozsahu nebo takové závažnosti, že z tohoto důvodu již není vhodný nebo použitelný ke svému původnímu účelu?
- 3) a) Musí být kupující, který (zahraniční) třetí osobě dále prodává velkou zásilku zboží koupeného od obchodníků a dodavatelů, které spotřebitelé vrátili nebo se stalo nadbytečným, považován za držitele, který se zbavuje zboží ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice [2008/98]?
- b) Je pro odpověď na [třetí] otázku [písm. a)] relevantní, jak vysoká je kupní cena, kterou musí kupujícímu zaplatit třetí osoba?
- c) Je pro odpověď na [třetí] otázku [písm. a)] relevantní, že je v této zásilce zahrnuto i zboží, které má snadno odstranitelnou vadu či nedostatek?
- d) Je pro odpověď na [třetí] otázku [písm. a)] relevantní, že je v této zásilce zahrnuto i zboží, které vykazuje vadu nebo nedostatek takového rozsahu nebo takové závažnosti, že z tohoto důvodu již není dotčený předmět vhodný nebo použitelný ke svému původnímu účelu?
- e) Je pro odpověď na [třetí] otázku [písm. c)] nebo [třetí] otázku [písm. d)] relevantní, jaký procentní podíl má vadné zboží v celkové zásilce zboží dále prodávaného třetí osobě? Pokud je odpověď na tuto otázku kladná, jaký procentní podíl je zlomový?“

K předběžným otázkám

- 14 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda přeprava zásilky takových elektrických a elektronických přístrojů, jaké jsou dotčené v původním řízení, které byly původně určeny pro maloobchodní prodej, ale byly vráceny spotřebitelem, nebo které byly z různých

důvodů vráceny obchodníkem jeho dodavateli, do třetí země musí být považována za „převahu odpadů“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1013/2006 ve spojení s čl. 2 bodem 1 tohoto nařízení a čl. 3 bodem 1 směrnice 2008/98.

- 15 Podle čl. 1 odst. 2 písm. c) nařízení č. 1013/2006 se toto nařízení vztahuje na přepravu odpadů vyvážených z Unie do třetích zemí.
- 16 Pokud jde o pojem „odpad“, je třeba připomenout, že čl. 3 bod 1 směrnice 2008/98 definuje tento pojem jako jakoukoli látku nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil.
- 17 Podle ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá kvalifikace jakožto „odpad“ především z chování držitele a z významu výrazu „zbavit se“ (rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 37 a citovaná judikatura).
- 18 Co se týče výrazu „zbavit se“, z ustálené judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že tento výraz musí být vykládán s přihlédnutím k cíli směrnice 2008/98, který podle bodu 6 jejího odůvodnění spočívá v minimalizaci nepříznivých účinků vzniku odpadů a nakládání s nimi na lidské zdraví a životní prostředí, jakož i s ohledem na čl. 191 odst. 2 SFEU, který stanoví, že politika Unie v oblasti životního prostředí je zaměřena na vysokou úroveň ochrany a je založena mimo jiné na zásadách obezřetnosti a prevence. Z toho plyne, že výraz „zbavit se“, a tedy pojem „odpad“ ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98, nelze vykládat restriktivně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 38 a citovaná judikatura).
- 19 Z ustanovení směrnice 2008/98 vyplývá, že výraz „zbavit se“ zahrnuje „využití“ i „odstranění“ látky nebo předmětu ve smyslu čl. 3 bodů 15 a 19 této směrnice (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 39 a citovaná judikatura).
- 20 Konkrétně existence „odpadu“ ve smyslu směrnice 2008/98 musí být ověřena s ohledem na všechny okolnosti za současného zohlednění cíle této směrnice a péče o to, aby nebyla omezena její účinnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 40 a citovaná judikatura).
- 21 Určité okolnosti tak mohou být indiciemi o existenci jednání, úmyslu nebo povinnosti zbavit se látky nebo předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 41).
- 22 Je třeba věnovat zvláštní pozornost tomu, že dotčený předmět nebo látka nejsou nebo již nejsou pro svého držitele užitečné, takže představují zátěž, které se snaží zbavit. Je-li tomu opravdu tak, existuje riziko, že se držitel bude chtít zbavit předmětu nebo látky ve svém držení způsobem, který by mohl způsobit škody na životním prostředí, zejména jejich nekontrolovaným opuštěním, zahazením nebo odstraněním. V případě, že tento objekt nebo tato látka spadají pod pojem „odpad“ ve smyslu směrnice 2008/98, podléhají ustanovením této směrnice, což znamená, že musí být využívány nebo odstraněny bez ohrožení lidského zdraví a bez použití postupů či metod, které mohou poškodit životní prostředí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 42 a citovaná judikatura).
- 23 V tomto ohledu je míra pravděpodobnosti opětovného použití předmětu, látky nebo výrobku bez předchozího procesu zpracování rozhodným kritériem pro účely posouzení, zda jsou odpadem ve smyslu směrnice 2008/98, či nikoli. Pokud kromě existence pouhé možnosti opětovného použití daného předmětu, látky nebo výrobku je pro držitele hospodářsky výhodné tak učinit, je pravděpodobnost takového opětovného použití vysoká. Za tohoto předpokladu nemohou již být

dotčený předmět, látka nebo výrobek považovány za zátěž, které by se držitel snažil „zbavit“, ale za skutečný produkt (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 2007, Komise v. Itálie, C-263/05, EU:C:2007:808, bod 38 a citovaná judikatura).

- 24 Neexistuje žádný důvod k tomu, aby se na předměty, látky nebo výrobky, které držitel hodlá bez ohledu na jejich další zhodnocení využít nebo za výhodných podmínek uvést na trh, vztahovaly požadavky směrnice 2008/98, jejichž cílem je zajistit, aby se odpady využívaly nebo odstraňovaly bez ohrožení lidského zdraví a bez použití postupů či metod, které mohou poškodit životní prostředí. Nicméně vzhledem k povinnosti vykládat pojem „odpad“ široce, je třeba mít za to, že jsou dotčeny pouze situace, kdy je opětovné použití dotčeného předmětu nebo látky, bez nutnosti za tímto účelem použít předtím některý ze způsobů využití odpadů uvedených v příloze II směrnice 2008/98, nejen možné, ale i jisté, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 53 a citovaná judikatura).
- 25 V konečném důsledku je věcí předkládajícího soudu, který je jako jediný příslušný k posouzení skutkových okolností sporu, který mu byl předložen, aby ověřil, zda držitel dotčeného předmětu nebo látky měl skutečně v úmyslu se jich „zbavit“, a přihlédl při tom ke všem okolnostem projednávaného případu a dbal na to, aby byl dodržen cíl sledovaný směrnicí 2008/98. Soudnímu dvoru však přísluší poskytnout tomuto soudu veškeré užitečné informace pro rozhodnutí sporu, který mu byl předložen (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, bod 47, a rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 48).
- 26 V projednávaném případě je třeba zkoumat, zda elektrické přístroje tvořící dotčenou zásilku měly být považovány za „odpady“ v okamžiku, kdy byly odhaleny nizozemskými celními orgány.
- 27 V tomto ohledu je třeba uvést, že pokud Tronex nabyla přístroje, které se již v předchozí fázi staly odpadem, a neodstranila je ani je nevyužila, bylo by třeba mít za to, že přepravuje odpady v rozporu s relevantními ustanoveními nařízení č. 1013/2006.
- 28 Nicméně pokud jde o okolnost uvedenou předkládajícím soudem, že elektrické přístroje tvořící dotčenou zásilku již nebyly způsobilé k užívání, ke kterému byly původně určeny, jejich držiteli, a to maloobchodníky, velkoobchodníky nebo dovozci nových přístrojů tohoto typu, je třeba zdůraznit, že tato okolnost může představovat indicii o tom, že dotčená zásilka představovala zátěž, které se dodavatelé snažili „zbavit“.
- 29 Pokud jde o okolnosti, že uvedené přístroje měly zbytkovou hodnotu a že Tronex zaplatila určitou částku na základě této zbytkové hodnoty, podle ustálené judikatury nesmí být pojem „odpad“ vykládán tak, že vylučuje látky a předměty, jež mají obchodní hodnotu a jež mohou vést k opětovnému ekonomickému použití (rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 50 a citovaná judikatura).
- 30 Předkládající soud má pochybnosti zejména o tom, že ačkoli většina těchto přístrojů byla v původním obalu, některé z nich zabaleny nebyly. Dotčenou zásilku totiž tvořily jednak elektrické přístroje vrácené spotřebiteli v rámci záruky výrobku a jednak zboží, které se stalo nadbytečným v sortimentu maloobchodníka, velkoobchodníka nebo dovozce například v důsledku změny tohoto sortimentu. Některé přístroje byly mimoto vadné.
- 31 V tomto ohledu samotná okolnost, že prodávající a kupující kvalifikovali prodej jako prodej zásilky a tato zásilka obsahuje přístroje, které musí být považovány za odpad, neznamená, že všechny přístroje obsažené v této zásilce představují odpad.

- 32 Zprvé, pokud jde o zboží, které se stalo nadbytečným v sortimentu maloobchodníka, velkoobchodníka nebo dovozce a které se ještě nacházelo v neporušeném původním obalu, lze mít za to, že se jedná o nové výrobky, o nichž lze předpokládat, že jsou funkční. Takové elektrické přístroje lze považovat za tržní produkty, které mohou být předmětem běžné obchodní výměny a které pro svého držitele v zásadě nepředstavují zátěž podle judikatury připomenuté v bodě 22 tohoto rozsudku.
- 33 Spis, který má Soudní dvůr k dispozici, neobsahuje žádné skutečnosti umožňující dospět k závěru, že jejich držitel měl v úmyslu se uvedených přístrojů „zbavit“ ve smyslu čl. 3 bodu 1) směrnice 2008/98. Předkládajícímu soudu však přísluší ověřit, že žádná skutečnost neumožňuje pochybovat o správném fungování tohoto zboží.
- 34 Zadruhé, pokud jde o elektronické přístroje vrácené v rámci záruky výrobku, je třeba uvést, že vrácení uskutečněné v souladu se smluvním ujednáním a výměnou za vrácení kupní ceny nelze postavit na roveň vyřazení. Pokud totiž spotřebitel provede takové vrácení zboží, které není v souladu se smlouvou, aby mu byla vrácena kupní cena na základě záruky plynoucí z dané kupní smlouvy, nelze mít za to, že uvedený spotřebitel chtěl odstranit nebo využít zboží, kterého se měl v úmyslu „zbavit“ ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98. Navíc je třeba dodat, že za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, je riziko, že se spotřebitel zbaví tohoto zboží způsobem, kterým může dojít k poškození životního prostředí, nízké (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 46).
- 35 Takové vrácení v rámci záruky výrobku však neumožňuje určit, zda je v takovém kontextu opětovné použití dotyčných elektrických přístrojů jisté, jak to vyžaduje judikatura připomenutá v bodě 24 tohoto rozsudku. Pro účely určení rizika, že se držitel těchto přístrojů zbaví způsobem, kterým může dojít k poškození životního prostředí, bude tedy třeba ověřit, zda v případě, že jsou elektrické přístroje vrácené v rámci záruky výrobku vadné, je možné tyto přístroje i bez opravy znovu prodat, aby byly používány k původnímu účelu, a zda je toto opětovné použití jisté.
- 36 Naproti tomu takový přístroj, pokud je stížen vadami vyžadujícími opravu, takže nemůže být použit k původnímu účelu, představuje zátěž pro svého držitele, a musí tedy být považován za odpad, jelikož není jisté, že jej držitel skutečně opraví. Jak uvedla Evropská komise v písemném vyjádření, existence pochybností o tom, že zboží bude moci být opět prodáno za účelem užití k původnímu účelu, je rozhodující pro jeho kvalifikaci jako „odpad“.
- 37 Náklady na opravu nezbytnou k tomu, aby dotyčné zboží mohlo být opět užíváno k původnímu účelu, tak nejsou důležité, jelikož jednak samotná okolnost, že toto zboží není funkční, z něj činí zátěž pro jeho držitele, a jednak, jak vyplývá z předchozího bodu, jeho budoucí užívání k tomuto účelu není jisté.
- 38 Je tudíž třeba mít za to, že taková vada, v důsledku které je dotčené zboží nepoužitelné k původnímu účelu, může prokázat, že opětovné použití takového výrobku není jisté.
- 39 V tomto ohledu je třeba uvést, že způsob, jakým držitel nakládá s vadou nebo nedostatkem, může poskytnout indicii o tom, že se zbavuje dotyčného zboží nebo má v úmyslu či povinnost se jej zbavit. Pokud tedy držitel prodává nebo postupuje toto zboží třetí osobě, ačkoli předtím nezjišťoval, zda funguje, je třeba mít za to, že uvedené zboží představuje pro držitele zátěž, které se zbavuje, takže toto zboží musí být kvalifikováno jako „odpad“ ve smyslu směrnice 2008/98.
- 40 Za účelem prokázání, že přístroje, které nefungují správně, nepředstavují odpad, přísluší tedy držiteli dotčených výrobků prokázat, že jejich opětovné použití není pouze možné, ale je jisté, a ujistit se, že byly provedeny kontroly či předchozí opravy nezbytné v tomto ohledu.

- 41 Držiteli, který má v úmyslu přepravit takové přístroje, jako jsou přístroje dotčené v původním řízení, třetí osobě, kromě toho přísluší dbát na to, aby byla jejich funkčnost prostřednictvím vhodného obalu chráněna proti škodám spojeným s přepravou. Při neexistenci takového obalu je v rozsahu, v němž držitel akceptuje riziko, že tyto přístroje budou během přepravy poškozeny, třeba mít za to, že má v úmyslu se jich zbavit.
- 42 Jak uvedla generální advokátka v bodě 42 svého stanoviska, taková povinnost zkontrolovat zboží a případně je opravit, jakož i povinnost jej zabalit představují opatření přiměřené cíli směrnice 2008/98.
- 43 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět, že přeprava zásilky takových elektrických nebo elektronických přístrojů, jaké jsou dotčeny v původním řízení, které byly původně určeny pro maloobchodní prodej, ale byly vráceny spotřebitelem nebo z různých důvodů zaslány obchodníkem zpět jeho dodavateli, do třetí země musí být považována za „převahu odpadů“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1013/2006 ve spojení s jeho čl. 2 bodem 1 a čl. 3 bodem 1 směrnice 2008/98, pokud tato zásilka obsahuje přístroje, u nichž nebylo předem zjišťováno, zda fungují správně, nebo které nejsou správně chráněny proti škodám spojeným s přepravou. Naproti tomu takové zboží, které se stalo nadbytečným v sortimentu prodávajícího a nachází se v nepoškozeném původním obalu, nemusí být při neexistenci indicií o opaku považováno za odpad.

K nákladům řízení

- 44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Přeprava zásilky takových elektrických nebo elektronických přístrojů, jaké jsou dotčeny v původním řízení, které byly původně určeny pro maloobchodní prodej, ale byly vráceny spotřebitelem nebo z různých důvodů zaslány obchodníkem zpět jeho dodavateli, do třetí země musí být považována za „převahu odpadů“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ve spojení s jeho čl. 2 bodem 1 a čl. 3 bodem 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, pokud tato zásilka obsahuje přístroje, u nichž nebylo předem zjišťováno, zda fungují správně, nebo které nejsou správně chráněny proti škodám spojeným s přepravou. Naproti tomu takové zboží, které se stalo nadbytečným v sortimentu prodávajícího a nachází se v nepoškozeném původním obalu, nemusí být při neexistenci indicií o opaku považováno za odpad.

Podpisy.